

онъзи клонове на националната промишленност, които произвеждат трайни вещи, приспособени към климата и нравите, а да не се пораждатъ, чръзъ покровителство, вспомоществование и митнични облегчения, голъми искусственни производства, които доставятъ стока отъ низко качество. България тръбва да бъде особено земедъческа; ума и наклонността на нейните жители сѫ насочени къмъ тоя родъ дѣятелност. Прибавете и малко практическо знание, и тѣ ще обогатятъ страната. Цѣлъта тръбва да бъде не голъмия извозъ, не голъмитѣ цифри въ рубриката на вънкашната търговия, както това нѣкои погрѣшно мислятъ, но широкото удовлетворение всички потреби на населението. *Beati nimium agricolae!* И ний пихме прѣкрасно румелийско вино за бѫдащността на нашите свободни страни: Белгия и България.

— Съгласно съ послѣдното прѣписване, което стара-
телно било разгледано, както азъ се убѣдихъ, отъ Сарафова,
въ България имало прѣзъ 1881 година: 349,905 стопанства,
които се помѣщавали въ 339,870 кѫщи и съставлявали собст-
венность на живущите въ тѣхъ: 1,015,730 мажье и само
925,253 жени; слѣдователно всички биле 1,998,983 души.
Долните цифри, които се относятъ къмъ производителността и
извоза, даватъ понятие за богатството на страната:

Пшеница се произвожда	800,000 тонна.
Царевица „	150,000 „
Ечемикъ „	375,000 „
Ръжъ „	185,000 „
Овесъ „	225,000 „
Едрия добитъкъ достига 389,115.	

Извоза на различните житни растения, въ срѣдня година съставлява повече отъ 200,000 тонна, отъ тѣхъ 78,684 сѫ изнесени отъ Дунавските пристанища: Русе, Никополь, Свищовъ, Орѣхово, Ломъ-Паланка, а другото отъ пристанището на Черно море, Варна. Прѣвозванието, като нѣма желѣзници, се извършва съ кола, а тий като на тоннъ-километръ се плаща отъ 1 до 2 лева, то тежките стоки ставатъ скъпи, до като се